

Själavård

Under 2007 kommer Gustav Börjesson att undervisa utifrån de olika "saligprisningarna" i Matt. 5:1–12. Läs gärna som en introduktion artikeln "De olyckliga gratuleras" i *Till Liv* 11/06 av docent Rune Söderlund.

Saliga

– är de fattiga i anden

*När Jesus såg folkskarorna, gick han upp på berget.
Han satte sig ner, och hans lärjungar kom fram till honom.
Då började han tala och undervisa dem:*

Saliga är de som är fattiga i anden, dem tillhör himmelriket.

HUR GÅR DETTA IHOP?

Här är människor som har det svårt. De har försökt själva. Men det har inte hjälpt. De är trötta och uppgivna. Man kan beklaga dem, ja, det kan man. Men lyckönska dem – nej, det verkar omöjligt. Och ändå händer det!

Vi kan tänka på en indianstam i Sydamerikas djungel. Människorna där för en hård kamp för sitt uppehälle. Men den kampen går an. Värre är det för dem med sjukdomarna. När de drabbas av en epidemi står de hjälplösa. De prövar både det ena och det andra av sina medel, men inget hjälper. De vet att det finns ett sjukhus i staden. Men dit är det långt, mycket långt. De sjuka skulle dö innan de kom fram. Så de ser ingen utväg. De är uppgivna.

Men en dag händer det något. En helikopter landar i en glänta utanför byn. Ut ur den stiger en läkare. Han har med sig ett team från sjukhuset. Inför människornas häpnadsglans växer en hel vårdcentral upp mitt i byn. Alla flockas kring borden med instrumenten och läkemedlen. Främst står de sjuka. Grannarna klappar dem på axeln och lyckönskar dem. Detta är deras stora dag!

På samma sätt är det med dem som sitter på bergssluttningen i Galileen. JESUS sitter där! HAN som har himmelriket med sig. Han har kommit till dem! Detta är deras stora dag!

De har försökt hålla Lagen. De har tagit Johannes Döparen på orden. De har strävat med bättringen. Men de har inte kunnat göra om sig själva. De är trötta på sitt eget, de är fattiga i anden. Men nu! Nu sitter de hos HONOM. Och han öser himmelrikets gåvor över dem!

DETSAMMA SKER I DAG. HAN kommer till oss. Han är här mitt ibland oss. Och han ser skarorna i vårt folk.

Han ser dem som brukar höra Guds ord, som känner Guds vilja och försöker omsätta den i sitt liv. Han ser hur de har det.

Hur de mitt i sin strävan är bekymrade. De kan ju inte förverkliga sina goda föresatser. De gör tappra försök, men de kan inte göra om sig själva. De känner sig dömda av ordet, uppgivna, tomma, fattiga.

Men nu händer något! Plötsligt hör de en röst.

Det är inte Lagen. Det är inte Samvetet. Det är JESUS, han som har blivit *smord till att predika glädjens budskap för de fattiga* (Luk. 4:18). Det tar tag i dem. De lyfter huvudet och lyssnar. Han talar ju till dem! Till sådana som är tomma och uppgivna. Han ger dem det som han har – när de öppnar sina händer får de ta emot himmelrikets gåvor. De kan inte själva sätta ord på det som sker. Men de börjar ana vad han menar när han säger: "Saliga ..."

Han ser skarorna av dem som är tyngda av sina plikter. De ställer stora krav på sig själva. Men de har dagar då de inte vet hur de ska orka. Och de har stunder då de går tillrätta med sig själva. De har lyssnat på tidens hurtiga signaler om att hämta upp krafter i sitt inre. De har provat olika recept. Men det har inte hjälpt dem. De känner sig misslyckade. De är trötta, trötta på sig själva.

Men nu hör de en röst bakom sig: *Omvänd er. Himmelriket är nära* (Matt. 4:17). När de vänder sig om får de se JESUS. Han har kommit med himmelriket till dem. Han har det som de innerst har längtat efter. När de räcker fram sina tomma händer ger han dem liv, ja, liv i överflöd (Joh. 10:10).

SÅ ÄR DET. JESUS GER LIV. Det handlar inte om en kick i känsloerna. Han låter oss leva med honom. *Vi får leva i hans rike, i himmelriket.* Vi får komma till honom om och om igen. Komma så tomhänta vi är. Vi får ta emot *av hans fullhet, nåd och åter nåd* (Joh. 1:16).

GUSTAV BÖRJESSON
Prost, Sättila